

Els assetjats de la Cuesta de la Reina han intentat, inútilment, trencar el front

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

LA INTERVENCIO POLITICA

Els resultats als quals sempre ha d'arribar el Comitè de «no intervenció» de Londres confirma la tesi que el principi de la no ingerència militar es va substituint pel principi de la ingerència política.

No altra cosa significa el sistema proposat per Itàlia d'una doble Comissió de control per a comptar els combatents estrangers, presidida per una sola alta personalitat neutra i indiscutible, que assumirà la direcció conjunta de les dues Comissions.

Per a comptar els voluntaris necessiten les dues Comissions un president comú? Rodonament, no.

El president comú, neutre i alta personalitat moral, haurà de servir, doncs, per alguna cosa més. Es alguna cosa que en el pensament del Comitè de Londres no és simplement comptar a cada banda d'una manera objectiva i identificar uns quants milers d'homes.

Aquest president, neutre, comú i indiscutible, tindrà un paper polític que jugar dins d'Espanya.

Així es va confirmant que, a poc a poc, la política va prenent el primer pla a la península, que les armes van perdent. Una nova situació es crea, en la qual els polítics dignes d'aquest nom —no els aprenents!— tindran grans deures a acomplir.

Sense arribar a creure, com als cercles diplomàtics de París, que la doble Comissió acordada pel Comitè de Londres, hagi de donar una solució política a la guerra d'Espanya abans de quinze dies, ens és fàcil de constatar que la doble Comissió, amb el seu president únic, és un organisme fonamentalment apte per a una feina d'intervenció política.

El canvi de clima provocat per la vinguda a les zones governamentals i rebel de dues comissions, formada cada una d'elles per un italià, un alemany, un rus, un portuguès, un anglès i un francès, corresponderà a un canvi de la política exterior del Govern de la República?

Sembla convenient. Durant quinze mesos, una política exterior de la República ha provat de reeixir i ens ha dut allà on som. Pocs elements vàlids resten de l'estructura d'aquella política. Però, per fortuna, quan un astre es pon, un altre salta a l'escena.

Calladament, en un recó de la península, a Catalunya, el President Companys ha salvaguardat, durant aquests quinze mesos, una massa d'opinió pública que l'Europa occidental considera com a indiscutiblement democràtica. Aquest exit polític admirable del nostre President fa que la democràcia catalana, de la qual tant s'ha parlat a l'exterior, vingui a ésser avui la base d'una nova política de la República de cara a l'estranger. Al mateix temps, el conseller Josep Terradellas, ha anat fortificant el Cos econòmic de Catalunya, i ha fet més: ell fou l'home que fa quinze mesos comprengué que la guerra seria encara llarga i que les indústries de guerra de Catalunya serien un element decisiu en un demà, aleshores lluny i avui molt proper. I pot dir-se un altre dels homes de la democràcia catalana, Jaume Miravittles, que a través de dificultats i crítiques, sovint ironiques, ha fet durant el mateix període una feina a l'estranger que avui compta amb millor base. Aquesta democràcia catalana, articulada en l'Esquerra Republicana de Catalunya, és actualment la veritable força democràtica organitzada i eficient de la península. Són els astres que salten a l'horitzó quan un altre es pon.

Doncs aquesta democràcia catalana, aquesta Esquerra que articula, no poden restar absents de la política exterior de la República. La vinguda del Govern a Barcelona ha de donar ocasió al fet que aquest canvi es realitzi.

Nicolau M. RUBIO

Paris, 28. X - 37. (Per conferència telefònica).

A QUI VAN DESTINATS? Portugal vol comprar 35 avions militars

Londres, 28. — Comuniquen de Lisboa a l'Agència Reuter que el Govern portuguès negocia la compra de trenta-cinc avions militars. Es tracta de deu avions alemanys bimotors de bombardeig, deu avions italians de combat tipus «Breda» i quinze avions britànics de caça tipus «Gladstone».

Alemanya co' loca artilleria grossa a Irún i fortifica tota la zona fàcciosa fronterera amb França

Paris, 28. — Els serveis especials d'informació han denunciat que són coneguts els treballs de fortificació que els fàcciosos, dirigits per tècnics alemanys i emprant material de la mateixa nacionalitat, estan efectuant a la zona fàcciosa fronterera amb França.

La notícia, en ésser coneguda en les altes esferes polítiques i militars, així com en ésser feta pública a la Premsa, ha produït grossa alarma.

Se sap que, des de Fuenterabia fins a Elizondo, o sigui travessant la vall del Baztan, s'estan efectuant grans treballs de fortificació, construint reduïtes, tripxeres i refugis antiaeris. Tal com al fos propera la lluita en aquest sector.

S'ha comprovat que han estat emplaçats a Irún, de cara a França, sis canons de gros calibre, que foren transportats a la ciutat fronterera per diversos tractats que els transporta des de San Sebastián.

Han estat vistos a Irún alguns generals i tècnics rebels, els quals han assenyalat als enginyers els llocs que calia fortificar. Un dels llocs preferits per tal de fortificar-lo ha estat el coll de Berrantz. Hom sap també que han arribat a Elizondo més de 7.000 soldats i que en aquest lloc, voltat de muntanyes, s'hi ha instal·lat l'Estat Major.

La informació, de font oficial, ha produït forta reacció a tots els sectors de la política francesa. Hom creu que l'alarma acusada per l'Estat Major francès tindrà influència sobre la futura actuació de França respecte a la guerra d'Espanya.

Activitat a diversos sectors

Madrid, 28. — Malgrat el mal temps, l'activitat de l'Exercit Popular no ha cessat en quasi tots els sectors del front del Centre.

Al nord de la província de Guadalupe els fàcciosos han intentat atacar aquest matí algunes de les nostres avantguardes, però han hagut de repregar-se ràpidament a les posicions d'on havien sortit, després de tenir moltes baixes.

La cavalleria republicana ha realitzat alguns serveis de descoberta pel sector d'Almadrones. Ha estat lleugerament hostilitzada, a sense conseqüències, per algunes patrulles fàccioses, que quedaren dissoltes.

Intensíssim canoneig i foc de morter a quasi tots els sectors del sud del Tago, tant pel que es refereix al subsector de Toledo com al d'Extremadura.

A la Sierra Guadalupe els fàcciosos han hagut de desistir de portar a cap alguns reconeixements, puix que el foc de fusell i metralladora que s'els feia des de les nostres posicions, ho ha impedit ràpidament.

En el front del Jarama hi ha hagut també activitat.

Les posicions fàccioses de Ciempozuelos i Seseña foren canonejades violentament per les nostres bateries.

En el sector de la Cuesta de la Reina els assetjats han pretès trencar el nostre cercle que els envolta. Aquesta pretensió de l'enemic ha estat inútil. El tiroteig encara durava aquest migdia i la nostra cavalleria fa serveis de descoberta per tal d'evitar qualsevol sorpresa.

Aquesta tarda es reuneix el Consell de la Generalitat

Quan aquest migdia els periodistes que fan informació a la Generalitat s'han personat al despatx de la sots-secretaria de la Presidència per tal de conèixer detalls de l'estat de salut del senyor Companys, el sots-secretari senyor Rourat els ha dit:

—El senyor President es troba molt millorat, tota vegada que ja ha desaparegut la febre. Per aquest motiu els motges li han permès avui sortir de la residència i personar-se al despatx oficial, on ha despatxat amb els secretaris i alt personal del departament de Presidència.

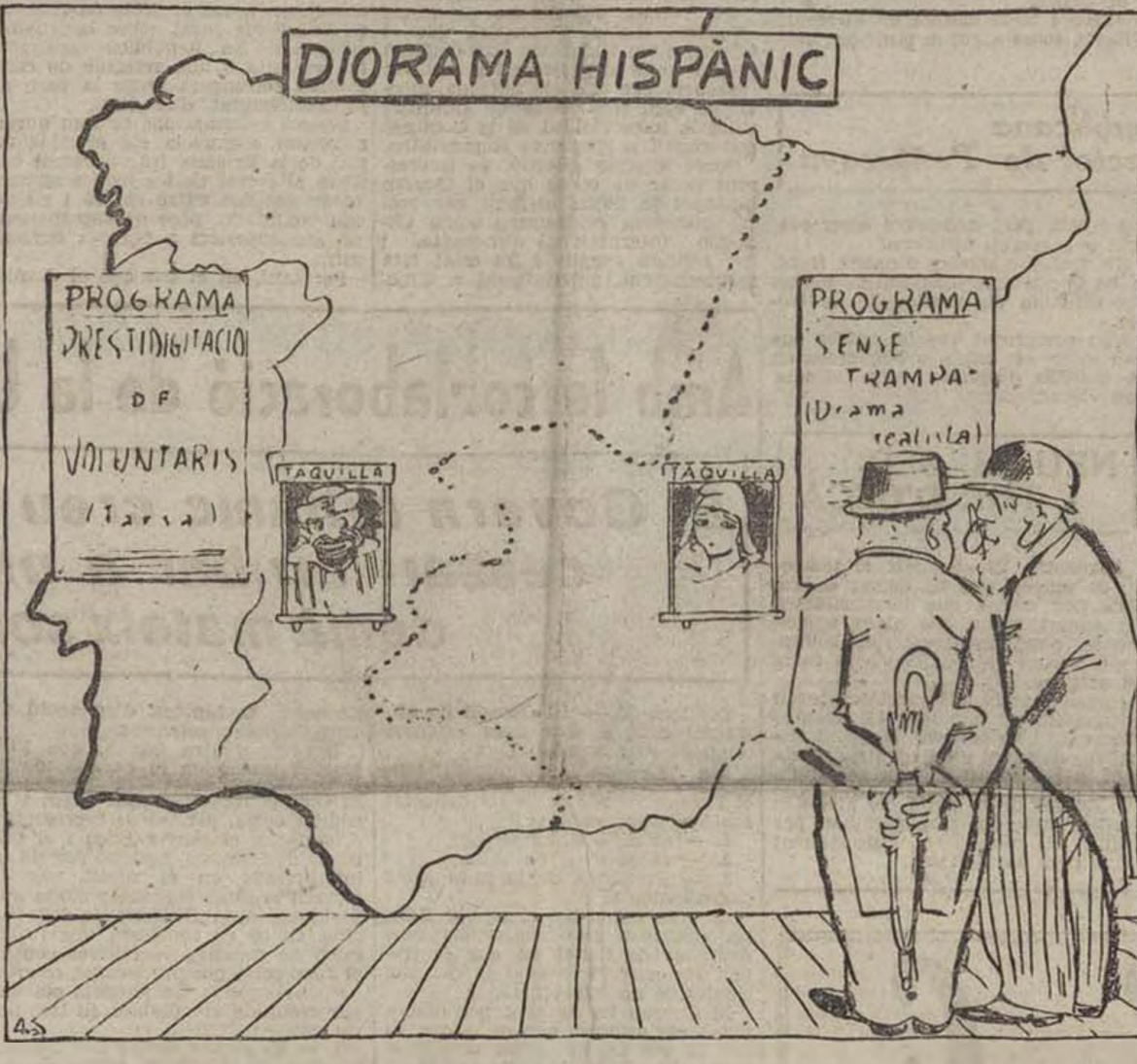
Un dels reporters ha preguntat al senyor Rourat si avui hi hauria Consell i si hi assistiria el senyor Companys. El sots-secretari ha respost:

—El Consell està convocat per a aquesta tarda, a l'hora de costum, i serà presidit pel senyor Companys. A l'hora en que els periodistes fan informació a la Generalitat s'estaven enllistint els preparatius a la sala de Consells.

POUS I PAGES, President de la Institució de les Lletres Catalanes

El «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya publica, entre altres, una Ordre designant president de la Institució de les Lletres Catalanes el ciutadà Josep Pous i Pages.

No cal dir que l'Ordre esmentada, confirmant en el càrrec que ostentava interinament el conegut home de lletres, ha estat elogiosament comentada en els cercles polítics i literaris de Catalunya.

El senyor Khol no és parlidari dels procediments coercitius...

TOT AIXO LI AGRAIRA EL JAPÓ

Washington, 28. — El ministre de Negocis Estrangers de Noruega, senyor Khol, que es troba actualment en aquesta capital, ha declarat que es contrari a prendre mesures contra el Japó que impliquin l'ús de la força per part de la S. de N.

Són trobats títols per més d'un milió i mig de pessetes

València, 28. — El governador civil ha donat compte a la Premsa d'haver estat trobades, per un obrer fuster que realitzava unes obres en un establiment del carrer de Mariano Benlliure, diversos objectes de valor artístic. Per si en el mateix lloc n'hi havien altres d'amagats, s'efectuà un escorcoll que donà per resultat la troballa de diversos valors de l'Estat i accions de diverses classes per un valor superior a un milió i mig de pessetes. Tot fou lliurat a la Caixa de Reparacions.

Els nazis s'avergonyeixen de la destrucció de Guernica

De quina manera mutilaren el film que demostrava al món l'actuació dels seus aviadors

Fa algun temps, la delegació basca a París va transmetre a la Societat de Fotografia una sèrie de divuit films, un dels quals feia referència a la destrucció i presa de Guernica.

Disortadament, aquests films havien estat presos amb pel·lícules proporcionades per una societat alemanya de films, i només aquesta societat, en virtut de la preparació especial d'aquestes pel·lícules, es trobava en condicions de revelar-les.

I quan les pel·lícules tornaren, quina no fou la sorpresa dels bascos en constatar, a la projecció, que una llarga retallada havia estat feta en el film sobre la presa de Guernica!

Immediatament, el Govern basc na entaigat, per mediació de l'advocat Henry Torres, un procés contra l'esmentada societat.

«Amb tot —han declarat a l'Ambaixada espanyola de París— el film conserva tota la seva importància, puix que per a llevar-li aquesta, hauria estat necessari fer-lo desaparèixer totalment».

S'activarà, a Anglaterra, la campanya de recollida de fons i queviures per a les víctimes de la rebel·lió espanyola

El «Labour Party», principal propulsor

Londres, 28. — El comitè executiu del «Labour Party» ha decidit avui activar la campanya de recollida de quantitats i queviures a favor de les víctimes de la rebel·lió militar espanyola i ha nomenat un comitè encarregat d'això, que presideixi Georges Dailas. El comitè es reunirà dilluns.

El comitè executiu ha decidit també que el pròxim Congrés del «Labour Party» se celebri durant les festes de Pentecostés.

RECTIFICAR ES DE SAVIS

Errar és d'homes, perseverar és del diable, segons una dita clàssica. I la nostra economia revolucionària fa temps que marxa damunt de carrils diabòlics.

Fer forts darrers l'error, encastellar-se en procediments que l'experiència ha demostrat ineficàcia i perturbadors, no és cap actitud heroica. Al contrari, quan es va de bona fe, l'heroisme consisteix sobretot en la sinceritat. Fer marxa enrera, quan al davant hi ha un precipici, és una maniobra que acredita un conductor.

En plena eufòria del triomf popular del juliol de l'any passat, hom va creure obertes unes vies que, en realitat, només estaven obertes en la imaginació d'alguns utopistes. El daltabaix d'aleshores, provocat per unes extremes dretes suïcides, autoritzava transformar la vida social del país; permetia, sobretot, que revertissin al poble alguns dels seus drets legítims, tradicionalment detinguts per les classes poderoses.

Però hom ultrapassà totes les possibilitats. A l'extremisme es respongué amb un altre extremisme. De cop i volta, el país es constituí presoner de totes les audàcies verbals. Molta gent ponderada, serena, per por de passar per contrarevolucionaris, es posaren a competir amb els pitjors dels demagogs...

D'aquell temps hem heretat algunes realitzacions —diguem-ne «realitzacions» per dir-ne alguna cosa— que, ultra no respondre als anhels del poble, no honoren gens la revolució ideal que pretenem fer. Perquè les nostres crítiques no siguin mal interpretades, consti per endavant el nostre homenatge a molts treballadors que han sabut adaptar les respectives indústries a aquesta nova etapa que estem vivint i que, conscienciosament i abnegadament, fan front a les dificultats actuals. Però, al costat d'aquests, quants altres còlers no hi ha per als quals la collectivització ha representat la desorganització i l'ensorrada de la indústria en la qual treballaven!

No cal apellar a reports tècnics quan, per a informar-se, hi ha la veu del poble. Cada dia us contem casos de feines que, en l'antiga economia, es portaven a terme ràpidament i a bon preu, i que avui, degut a les complicacions de la nova organització, han de seguir un procés inacabable i costosíssim. Avui dia, anar a cercar un operari per al més simple dels treballs, és tota una història. No seria aventurat afirmar que una bona part de l'augment de preu que ha sofert la vida aquesta darrers temps és degut a aquest desgavell econòmic, a aquesta frondositat d'iniciatives absurdes que, implantades en uns moments de confusió, avui són mantingudes tossudament per salvar uns determinats principis.

Pobres principis, si han d'afirmar-se amb l'existència d'exemples que els desacreditin! ¿No valdria molt més rectificar fins allí on fos necessari i aclarir una mica l'economia nacional? I si hom no es veu amb cor d'esmenar les errades comeses, el menys que es pot demanar és que no se'n cometin de noves a consciència. Encara que sembli nentida, els procediments coercitius no han estat del tot bandejats dels nous costums. Ens arriben algunes veus d'alarma del camp català. A la ciutat també hi ha algunes indústries damunt de les quals pesa l'amenaça d'una transformació que, en tants altres rams, ha demostrat ja la seva innocuïtat.

El Govern de la Generalitat ha de vetllar perquè no es continuï perturbant innecessàriament la vida econòmica de Catalunya. Ja és hora que les «pensades» passin al museu folklòric de la Revolució.

"Txecoslovàquia és una necessitat europea", declara Hodza

Praga, 28. — En un discurs pronunciat pel president del Consell senyor Hodza, a Ruzomberok (Eslovàquia), ha afegit als tacs de la premsa alemanya contra Txecoslovàquia.

«El Govern —ha dit—, prossegueix una política minoritària, que perjudica encara més. Rebutjant enèrgicament qualsevol ingreſs a la nostra política exterior».

Aquesta negativa tindrà tanta més força moral, als ulls de l'opinió pública mundial, quan, que la nostra política minoritària sigui més conseqüent i justa.

Quan més gran sigui la nostra contribució a la pau, tant més es donaran compte que Txecoslovàquia és una necessitat europea.

XXe Aniversari de la Revolució Soviètica

Avui, dijous, Jaume Miravittes, Comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, parlarà a dos quarts de vuit del vespre, des de les emissores de la Generalitat de Catalunya, continuant la tanda de parlaments iniciats amb motiu del vintè aniversari de la Revolució Soviètica.

Amb motiu del vintè aniversari de la Revolució Soviètica, es procedeix per la Secció dels «Amics de la Unió Soviètica» del Sindicat de Banca, Borsa i Estalvi, a editar quatre opuscles escrits per Pau Badell, els quals s'anomenaran: «Els Síndics a la U. R. S. S.», «L'Església a la U. R. S. S.», «La Banca a la U. R. S. S.», «La dona soviètica».

Organitzades pels aliats de la Universitat es donaran diverses conferències seguit la pau de les que se celebren al Casal de la Cultura amb motiu del vintè aniversari de la Revolució Soviètica.

Després de fer-los matar, e.s condecora

Roma, 28.—Avui han estat publicats els noms dels «voluntaris» que calgueren a Espanya i que seran condecorats demà a títol pòstum, en una cerimònia que se celebrarà a presència de Mussolini davant la tomba del soldat desconegut. Entre els condecorats figuren els noms de tres coronels, quatre generals, un comandant i nombrosos oficials subalterns.

REPRESENTANTS DE LA PETITA ENTESA A ANKARA

Estambul, 28. — Als cercles polítics es concedeix gran importància a la visita de Tatarascu —cap del govern romanès—, la qual succeirà a la de Metaxas i, va precedida de la de Stoyadinovich.

Tatarascu examinarà amb el govern turc la situació d'Europa i a la Mediterrània oriental sota l'angle dels esdeveniments d'Espanya.

La presència en l'actualitat a Ankara, dels caps dels governs i Estats Majors de l'Entesa Balcànica, deixa suposar que s'elaborarà un pla comú aplicable a la situació política.

INVITACIO A LA URSS. I A ALFANYA

Brussel·les, 28. — El govern ha invitat als governs de la U. R. S. S. i del Reich a prendre part a la Conferència de Brussel·les d'acord amb els governs dels Estats participants al Tractat de les Nou Potències.

Renovació de personal del Cos de Seguretat

València, 28. — La «Gaceta» publica, entre altres, les següents disposicions:

GOVERNACIO — Anul·lant l'estat del personal que havia de constituir les plantilles de les unitats de les forces del nou Cos de Seguretat, grup uniformat, i substituint-lo per altres més convenient per al millor funcionament d'aquestes forces.

INSTRUCCIO PUBLICA I SANTITAT — Modificant la constitució del Consell d'Administració d'Arxius, Biblioteques i Tresor Artístic i disposant que quedi constituït sota la presidència del Director General de Belles Arts i vicepresidència del senyor Tomás Navarro Tomás. Les diverses seccions seran presidides: Arxius, senyor Agustí Villares Carlot; Biblioteques, senyor Tomás Navarro Tomás; Tresor Artístic, senyor Angel Ferrant.

ES REUNE EL PLE REGIONAL DE LA FAI. VALENCIANA

València, 28. — S'ha reunit el Ple Regional de la FAI.

Obri la sessió el secretari del Comitè Regional, Cano Carrillo, i hi assistiren representacions de tota la regió i de les províncies d'Albacete, Murcia, la Federació d'Albacete, la Regional de Joventuts Llibertàries i el Comitè Peninsular de la FAI.

Es procedí a l'electió del nou Comitè Regional i es ratificà en el càrrec de secretari Cano Carrillo. Per a tresorer es designà Genís Hernández i comptador, Josep Bafios.

Per al nomenament de cinc vocals, el representant de València proposà que abans de designar-los es passés pels delegats a especificar les Secretaries i funcions a lliur carregar i decidit això, sigui quan es nomenin els qui han d'ocupar el càrrec de vocals.

TREBALLADORS DE LA INDUSTRIA GASTRONOMICA

LLIURANT TOTS ELS TIQUETS DE L'IMPOST MUNICIPAL DE CONSUMACIONS, LABOREU PER LA CIUTAT

Part de l'Escola d'Enginyers Agrònoms, a la Ciutat Universitària, destruïda

L'explosió ha causat víctimes als rebels

València, 27. — Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA:

CENTRE. — Les nostres forces feren volar una mina que produí l'efonament d'una part de l'Escola d'Enginyers Agrònoms (Ciutat Universitària) i ocasionà destrossos i víctimes als rebels.

La cavalleria lleial en descoberta, amb direcció a Borxó destruí algunes organitzacions defensives enemigues. Ha estat hostilitzada, al front de Ciudadjara, tres intents de cop de mà dels rebels, feren enèrgicament rebutjats.

EST. — Intensos tiroteigs i combat amb bombes de mà al sector d'Osca.

A la resta del front, inactivitat.

SUD. — Una bateria enemiga emplaçada pels voltants de Sierra Elvira, hostilitzà algunes posicions.

Als altres sectors, sense novetat.

SUD TELIX. — Foc de morter contra les nostres posicions de Casa Loeches, Mirador de las Nieves i Casa Teatina.

Tiroteigs a la ribera del riu Algodor, Cementiri de Covisa i altres punts.

En una incursió de forces pròpies per terreny enemig del sector de Toledo, s'apoderaren de gran quantitat de bestiar.

LLLEVANT. — Lleugers tiroteigs de fusell i metralladora en diferents punts del front i acció de la nostra artilleria sobre algunes posicions enemigues.

Contraofensiva republicana al sector de Peñarroya

Madrid, 28. — Un periòdic d'ahir publica la següent informació del Sud, que li ha estat tramesa des d'Andújar.

Avui també ha fet mal temps, però les tropes republicanes han iniciat un fortíssim contraatac a pesar de totes les dificultats sorgides a causa de la pluja. Els nostres soldats, no sols han aconseguit de reconquistar les posicions perdudes en el dia d'ahir, sinó que n'han ocupat d'altres de més avançades, entre les quals figura una línia de trinxeres de recent construcció als voltants de la canca minera.

Els facciosos ofereixen una dura resistència, que resultà inútil davant l'empenta de les nostres tropes, i es coronaren feliçment tots els objectius.

L'enemic ha deixat sobre el camp vint-i-sis cadavers, i a més foren capturats 18 presoners.

En l'operació de neteja realitzada més tard a la zona del riu Tórbato, els nostres tropes 81 cadavers de moros i 11 d'un oficial de Reguigars.

documentos que revelen els propòsits ofensius de l'enemic.

S'ha sabut que en l'operació d'ahir resultà ferit el comandant de les forces rebels, però aconseguint ésser evacuat pels serveis sanitaris.

Als restants sectors d'aquest front, hi ha també fort temporal de pluges que dificulta els moviments de tropes.

S'ha comprovat que les baixes que han sofert els rebels a Peñarroya en la defensa d'aquesta zona minera són elevadíssimes.

NEU AL SECTOR D'OSCA

Barbastre, 28.—Seguix el temporal de pluges, que ha deixat els camins poc menys que intransitables. Per aquest motiu, els plans bàsics, s'acusa, completa inactivitat bèlica, i els soldats es dediquen a la tasca del desguàs.

Segons sembla, els facciosos tenen completament inundats els camins subterranis, ja que s'ha vist com treballen, amb tota mena de destrucció, per a treure l'aigua que inunda.

La persistència de la pluja cal afegir-hi en nou, que ha embolcallat per complet les muntanyes, especialment per la part nord d'Osca.

CURSET DE CATALA ELEMEN-TAL A «PARTACUS»

Tal com ja havia estat anunciat, continua oberta la inscripció per al curs de català elemental organitzat per aquesta entitat, el qual promet assolir un èxit fulgurant, ja que donat el gran nombre d'inscrits, segurament s'haurà de tancar la inscripció per tal que aquest curs tingui els resultats proposats, com és el desig dels organitzadors.

A la inauguració d'aquest curs, que tindrà lloc el primer de novembre, hi ha promesa la seva assistència el col·laborador de Propaganda de la Generalitat de Catalunya senyor Jaume Miravittes.

CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALA, DE GRACIA

En la reunió celebrada el 19 d'aquest mes, la Comissió de Cultura del Casal d'Esquerra Estat Català de Gràcia es constituí així: Presidència, doctor Benet Moré; secretari, Vicenç Turell; vocals: Josep Roig i Píera, Pere Sorribes, Rafael Masip i Tarragó i Domènec Peraferrer.

CASAL NACIONALISTA SAGRERENC

El Casal Nacionalista Sagrerenc ha obert una subscripció per a ajudar les famílies de les víctimes de l'atemptat del 3 d'octubre en aquesta barriada. Aquesta subscripció ha estat encapçalada pel President del Parlament de Catalunya, senyor Joan Casanoves.

Els donatius es rebran al nostre estatge, Sagrera, 221.

ATENEU REPUBLICA DE GRACIA

Per a complaure els nostres socis que ens ajuden a portar a terme la tasca benèfica-cultural empresa, el proper diumenge, dia 31, a dos quarts de vuit de la tarda, tindrà lloc la represa del vigorós drama del nostre immortal Guiniera «La filla del mar», obra de molt temps ençà no representada pels nostres quadres amateurs, i de la qual en fa una creació la primera actriu Lara Riera, a la qual acompanyarà en el seu començament l'encantat i nostre Ateneu, que han estudiat l'obra amb l'afecte i respecte que infondeix el teatre guinerià.

CONVOCATORIA

Tots els viatjants, corredors, agents i representants, militants d'Esquerra Republicana de Catalunya i partits republicans afins, socis del S. V. C. A. R. (U. G. T.) són convocats a la reunió que tindrà lloc avui divendres, a dos quarts de vuit de la tarda, a l'estatge de la Federació de Barcelona, rambra de Catalunya, 28 (cambrà Diputació), per a tractar d'afers relacionats amb els interessos socials del partit.

PER AL DOMINI DEL MEDITERRANEE

Londres, 28.—El «Stars» es fa ressaltar del pròxim mig any, les autoritats italianes donaran una sorpresa a les potències, en el sentit que llançaran a l'aigua sis creuers de 10.000 tones, amb canons de vuit políades.

Per a la tramesa d'una comissió internacional

El Govern anglès s'ha posat en contacte amb el de la República Espanyola

El Govern espanyol només acceptarà la retirada de comba-tents a base de proporcionalitat

Londres, 28. — El Govern britànic es posa en contacte ahir amb el Govern de la República espanyola, per tal de consultar-lo sobre el projecte de transmetre a Espanya una comissió d'enquesta cada una de les zones adversàries, a fi d'efectuar un cens dels combatents estrangers.

Als cercles diplomàtics espanyols aquesta capital s'assegura que el Govern de la República està disposat a adherir-se al projecte i a facilitar l'execució per tots els mitjans, mentre es doni tota mena de garanties sobre la imparcialitat de la Comissió que s'envia a l'Espanya Republicana.

Sobre aquesta qüestió, és interessant posar de relleu que el Govern espanyol ja havia suggerit per propòsit inicial la tramesa d'una Comissió internacional d'enquesta, i que aquesta suggestió ha estat feta, i ateradament, especialment a Ginebra.

El Govern de la República considera que una enquesta d'aquesta mena serà suficient per a confirmar publicament la magnitud de la intervenció germano-italiana en els afers d'Espanya.

D'altra banda, el Govern espanyol està totalment oposat, de manera irreductible, a tot projecte de retirada de voluntaris basat sobre la igualtat d'efectius. La República espanyola no consentirà una retirada de combatents estrangers sense la base de proporcionalitat d'efectius.

Segons informacions de font governamental espanyola els efectius totals de la Brigada Internacional que lluita al costat de les tropes republicanes oscil·len entre els 12 i els 15 mil voluntaris, però de cap manera no són superiors a aquesta darrera xifra.

Per tant, en el cas que el Comitè

Amb la col·laboració de la U.R.S.S., o sense

El Govern britànic creu necessari arribar a un acord demà mateix sobre la qüestió

Londres, 28. — El Consell de Ministres celebrà ahir dues extenses reunions extraordinàries.

Segons informes recollits als passadissos, el Consell de Ministres ha deliberat sobre aquesta qüestió:

1. — Situació internacional.
2. — Situació a Palestina.
3. — Programa de la nova acció parlamentària.

Es creu saber que el senyor Eden ha informat àmpliament els seus col·legues de l'estat en que es troben les negociacions al si del subcomitè de no intervenció.

El Consell ha aprovat per unanimitat els estorsos que el senyor Eden fa per tal de trobar una solució a les dificultats plantejades per evitar la ruptura del sistema de no intervenció.

Als passadissos, referint-se a aquestes reunions del Consell de Ministres, insisteixen sobre la necessitat d'arribar a un acord si pot ésser dividit mateix. Generalment es creu que aquest acord podrà ésser realitzat per la col·laboració de la URSS, però en el cas contrari, no es deixa de banda la hipòtesi d'un acord de vuit potències solament.

Sembla d'altra banda, que s'ha tractat també en el Consell, de la Conferència de Brussel·les, de la capital belga, per tal de representar Anglaterra, el senyor Eden i el ministre de Dominis. Aquesta decisió és interpretada en el sentit que el Govern britànic tendeix molt a una portança a la Conferència del Pacífic. Si bé es considera que l'aplicació de mesures coercitives contra el Japó seria poc practicable, es creu en canvi, que la Conferència pot donar resultats acceptables en tres aspectes:

1. — Es podria cercar una solució pacífica del conflicte, admet acceptant que aquesta solució no hagués de tenir efectes immediats. La influència de les potències reunides a Brussel·les podria exercir-se, quan el conflicte hagués acabat, en un sentit d'atenuació de les condicions que fossin imposades al vençut.
2. — La major part de les potències tenen interessos a Xina, i la protecció d'aquests interessos fa que les consultes siguin molt útils.

CIUTADA ANTIFEIXISTA EXIGEIX SEMPRE EL TIQUET DE L'IMPOST DE CONSUMACIONS A TOTS ELS ESTABLIMENTS

NOTA DE LA DIRECCIO GENERAL DE PATRIMONI I RENDES

Havent-se publicat al «Diari Oficial» número 253 del dia 10 de setembre darrer, el procediment a seguir per a l'efectivitat de les quantitats no ingratades en els rendes de la Imposta sobre la Xifra de Negoci, procediment obligatori que implica el pagament amb un recarrec del vint per cent, la Direcció General del Patrimoni i Rendes, disposada sempre a extingir les vies de persuasó per tal d'evitar el més petit nombre de dificultats al comerç i a la indústria, però a no tolerar tampoc la infracció de les disposicions tributàries emanades del Departament de Finances, fa avertir als contribuents en general que durant el mes corrent podran efectuar les declaracions voluntàries sobre l'impost de Xifra de Negoci, corresponents als mesos anteriors, sense recarrec de cap mena i que a partir del mes de novembre vinent no seran admeses les declaracions atorgades sense el pagament del recarrec del vint per cent.

Un altre company marxa al front

Un altre company marxa al front, a complir amb el seu deure patriòtic. Un altre, com molts que ja hi són, i com molts d'altres que hi aniran a mida que el seu esforç sigui demandat. Ahir va incorporar-se a l'Exèrcit de la Libertat i va marxar amb direcció a Híjar, el company del nostre fraternal col·lectiu «La Humanitat», Jordi Joui.

Una abraçada a l'amic, al que desitgem poder veure retornat aviat formant part de l'Exèrcit de la victòria.

A. P. P.

LA MUTUALITAT DE LA PREM-SA

Ha quedat constituïda la nova junta administrativa de la Mutualitat de la Premsa, la distribució de càrrecs de la qual ha estat feta de la manera següent:

President, Lluís Aymami Baugina; secretari, Francesc Esteve i Ribes; tresorer, Lluís Masferrer i Oset; comptador, Pau Lluís Torrents i Roig; i vocals, Agustí Piracés i Garcia i Francesc Caravaca i Palencia.

La nova junta ha començat tot seguit les oportunes gestions per tal de donar compliment a tots els acords de la darrera assemblea.

DAVANT EL III CONGRES DE LA U. G. T.

El proper diumenge, dia 31, a les onze del matí, l'Agrupació Professional de Periodistes (U. G. T.) celebrarà una assemblea general extraordinària per a procedir al nomenament del delegat que haurà de representar el sindicat al III Congrés de la U. G. T. a Catalunya.

A la mateixa assemblea s'estudiaran les propostions que es cregui convenient presentar a l'esmentat Congrés.

Cap company ha de deixar d'assistir a aquest important acte.

Els concerts simfònics populars de la Banda Municipal

Diumenge vinent, dia 31, a un quart de dotze del matí, tindrà lloc al Falsu de Belles Arts el 180 concert simfònic popular de la Banda Municipal, amb el següent programa:

Primera part: «Cosi fan tutte», obertura, Mozart; «Simfonia inacabada», en si menor, L. Allegro moderato, II. Andante con moto, Schubert; Scherzo sobre la cançó popular «La filladora», J. Lamote de Grignon.

Segona part: «Tristany i Isolda», a) Preludi, b) Mort d'Isolda, Wagner. (Sense intermissió) Remors de la selva, «Els gipsos», Wagner.

Entrada lliure. Tiquets de seient, una pesseta, a profit dels Hospitals de Barcelona.

DIVERSOS

Al Tribunal Popular núm. 1 es veié aquest matí una causa contra Miquel Maltas Blanc, acusat de lesions en barriell-se amb un altre individu.

El veredicté fou de inculpabilitat.

També fou absolut pel Tribunal Popular núm. 2, Cesarí Marzà, italià, que estava acusat d'un delicté d'atemptat a uns agents de l'autoritat, a la comissaria de les Drassanes.

Han estat delinqüents com autors de furt verificats a uns parquets dels establiments on presten els seus serveis, Maria Zaplata i Florència Garcia.

El jutjat de València s'ha inhibit a favor del d'aquesta ciutat de les diligències practicades amb motiu de la detenció en aquella ciutat de Ramon Alabern Serrat, de Manresa, que amb el nom de Ramon Sastre Costa estava hostatjat en una pensió d'aquella localitat i al qual li trobaren a poder seu 9.135 pessetes.

Amb motiu del robatori de tancs que fou víctima un estancador de Badalona, han estat delinqüents els germans Ferran i Joan Ozete, els quals han passat a disposició de l'autoritat judicial.

¿Voleu dir-nos a qui afavoreix això de no portar barret?

I no ens referim solament als homes, sinó que també a les dones

«La Voce», de Madrid, publica el següent comentari, que pot aplicarse, sense treure coma, a Barcelona. El reproduïm íntegrament:

«Nos estamós esforçant extraordinàriament en demostrar a les dones que Madrid és una ciutat normal, i no hem calgut en la nostra tasca que totes somes culpables —uns per temor, altres per reflexió, los mas por un concepto absurdamente equivocado de la cosa política— de que a Madrid le falta la enseña más elocuente de paz y de convivencia: el sombrero. El sombrero masculino y el femenino. Este adorno de la indumentaria de hombres y mujeres ha sido destruido de Madrid por una avaricia cerril a todo lo que pueda aparecer seculismo al viejo estilo. Y hay que acabar con este síntoma, que va ya camuflado de la costumbre.

Porque mientras nosotros —y nuestras mujeres— vamos destrozados, con grave peligro de enfriamientos de vias altas, de corizas y otras dolencias —no hablemos ahora de la insolación— que el frío trae consigo, en todos los países del Mundo, de Pirineos para arriba, basta lo más arriba, no hay ciudadana ni ciudadana que no use sombrero. Ignoramos, por tanto, la razón sería del ausentamiento. A menos que hayamos retrocedido a aquellos tiempos —que quisiéramos estimar pasados para siempre— en los que era obligatorio molestar a toda persona que llevase «chaparril». No; salvajismo, no.

Madrid, con todos sus hijos y los que sin serlo le han reconocido como patria común, tiene, no ya el derecho, sino la obligación de llevar sombrero, porque así lo exigen razones de civilización, de abrigo y de patriotismo, ya que nunca fue antipatriótico contribuir al fomento de una industria nacional. Si resultásemos el uso del sombrero, evitaríamos el espectáculo risible, cuando no desgraciado, de esos sujetos que llevan la cabeza enfundada en una boina casera que, naturalmente, les sienta como a un Cristo dos pistolas...»

Si el sombrero, no solamente es útil, sino necesario, ¿por qué no lo usa todo el mundo? los obreros, las criadas de servir, las modistillas. No hay más que asomarse a la frontera para convencerse de la realidad de cuanto decimos. Y nos negáramos a nosotros mismos si ocultásemos nuestro descontento ante esta Madrid tan heroica como fea y desahogada por la presencia de esos ciudadanos que van a pelo como quien sale a hacer un recado urgente, y por esos otros, no de la boina, a quienes se ha dado en llamar «modistillos de remache», por lo mucho que su cuspidé tiene de clavo. Nos negáramos a nosotros mismos si no hiciésemos esta confesión, porque Madrid ha sido siempre, siempre, en todos los tiempos, amigo del sombrero. Y porque como todos los de su oficio, Madrid se engalanaba los días en que había que echar a la calle los sombreros de corte cordobés y seyllano; Madrid ha sabido colocarse como ninguna ciudad del Mundo el «éxito» sobre la sien derecha. Y no nos tiren ustedes de la lengua, porque tendríamos que decir que en Madrid ha habido muchas personas —aun quedan algunas— sin que nos acordemos de las «modistillas», sino de simples trabajadoras, ajenas a todo propósito de exhibición, que han llevado la chistera con mucha más gallardía que el propio Mr. Eden.

Todo lo dicho queda aparte de que haber destruido el sombrero dice poco en bien de la ciudad. Y si no, a ver si encontramos alguna que conteste a esta pregunta: ¿A quién beneficia, a quién favorece, que causa exalta el hecho de que la gente lleve la cabeza a la intemperie?

Esperamos la respuesta, y mientras tanto, rendimos a nuestros lectores un sombrero castizo, gentil, netamente madrileño.»

HA ESTAT DESTRUÏDA UNA PART DE L'HOSPITAL CLINIC

Madrid, 28. — El matí d'avui ha estat mogut en els fronts propers a Madrid, després d'una nit bastant tranquil·la en tots els sectors. El comandament de la Ciutat Universitària ordenà la voladura d'una de les mines allí preparades, com a contestació a les dues efectives darrerament per l'enemic en aquest lloc i que, per altra banda, resultaren ineficaces. A les deu del matí s'ha sentit una commoció violenta i una forta explosió s'ha sentit en quasi tot Madrid.

MADRID - XANG-HAI

"RESISTIU FINS AL DARRER MOMENT!"

Xang-Hai, 28. — Una violenta batalla a la riba esquerra del Sutchew, prop de la població de Chenju, oposa xinesos i japonesos. Les tropes xineses contratacaren al migdia. Chenju està gairebé destruïda per l'aviació japonesa. El Kuo-Min-Tang de Xang-Hai ha publicat un manifest que diu: «Resistiu,

Resistiu fins al darrer moment i no abandoneu l'esperança. No prengueu les derrotes ocasionals per derrotes definitives. Imitem l'exemple dels madrilenys, assetjats des de fa un any, però que no han abandonat el combat, sinó que ajuden, per tots els mitjans, els defensors de la ciutat. La lluita serà llarga. Però a la fi la victòria serà nostra.»

"Des del començament de la guerra d'Espanya, el Partit Socialista francès ha complert amb el seu deure", declara la Comissió Administrativa Permanent

Paris, 28. — En la sessió celebrada ahir per la Comissió administrativa permanent del Partit Socialista s'aprovà una resolució relativa a l'acció comuna a favor d'Astúries, feta el 22 d'octubre pel Partit Comunista francès. La resolució, diu: «Amb l'excusa d'unitat d'acció, amb l'excusa d'un ajut a Espanya, la proposició comunista constitueix no menys que una crítica severa i injusta de la política del Partit Socialista en els assumptes d'Espanya. No hi ha dubte que, per a tot el món, es tracta de desacreditar el Partit Socialista, desacreditar-lo a través dels seus delegats en els dos Governos del Front Popular. Això no pot durar. Des del començament de la terrible guerra d'Espanya, el Partit Socialista ha aconseguit amb el seu deure: deure de solidaritat com a partit, deure de justícia i humanitat com a associació a la direcció dels afers públics.» La Comissió administrativa permanent rebutja a continuació la

allegenda del bloqueig d'Espanya, puix que el proveïment de queviures i medicaments no s'ha interromput mai; rebutja la llegenda d'Astúries abandonada. «El Govern del Front Popular — diu — aporta a l'obra de l'evacuació tota la comprensió i humanitat que podien esperar els asturians. La llegenda de l'expulsió en massa són 45.000 refugiats portats a la frontera, però no foragats del nostre sol. Es tracta d'una repatriació amb ple acord amb el Govern espanyol. La resolució acaba dient: «Es inútil, doncs, formular una proposició d'unitat d'acció en els termes que impliqui una acusació al partit amb el qual es pretén col·laborar. La Comissió permanent vol creure que aquesta nota acabarà amb pràctiques noves a la veritable unitat d'acció i a les relacions fraterals que han d'existir entre els partits socialista i comunista.»

Al Japó volen un sol dictador

Toquio, 28. — Amb el títol «El Japó vol un dictador», el periòdic «Kojimune» —de tendència nacionalista militarista— retreu al príncep Komeyve que s'hagi decantat a concedir el poder a una petita oligarquia, quan el poble no s'oposava a un braç que assegurés la bona marxa dels destins de l'Imperi.

El periòdic preveu que molt aviat hi haurà una reforma de gran importància en la política i la reorganització interior del Japó. El «Nichi-Nichi» preveu la creació del Gran Quarter general, que prendrà les decisions supremes en tot allò relatiu a la guerra.

El Consell de ministres estudià les normes que han de seguir els organismes que tinguin una relació constant amb els Governos de les regions autònomes

València, 28. — Ahir a la tarda, a dos quarts de sis, es reuniren els ministres en Consell ordinari. A l'entrada tots coincidiren en el fet que el Consell seria llarg. Acabà la reunió a les onze de la nit. El senyor Hernández facilità la següent referència: «El Consell ha dedicat una gran part del temps a despatxar els expedients de tràmit més urgents, entre ells algun del Ministeri de Justícia referent a penes de mort, que han estat confirmades. També s'ha ocupat extensament el Consell d'estudiar les normes per als organismes que han de mantenir una relació constant amb els governs de les regions autònomes.»

«Facilitar als treballadors de la terra l'accés a la propietat que coneixen», diu un dels punts de l'informe aprovat en el debat sobre agricultura del Congrés, del Partit radical-socialista francès

Lille, 28. — El congrés radical socialista presidit per André Lyautey acabà el debat sobre l'agricultura. Després que Alexis Jaudert desenvolupés l'informe sobre l'equip rural, en el qual demanava especialment l'acceleració de l'electrificació al camp i en el qual feu el balanç de l'aplicació de les lleis socials a l'agricultura, el Congrés votà per unanimitat l'ordre del dia de l'informe del ponent Holler Haroussi demanant: 1.—Energia protegida del mercat nacional contra la competència estrangera. 2.—Disminució del preu de cost dels productes agrícoles per una millora de les condicions tècniques i financeres de la producció, organització racional del mercat i repressió contra els especuladors.

3.—Avantatges per als treballadors rurals equivalents als dels treballadors industrials, especialment relatiu a l'habitatge. 4.—Acceleració de la política industrial rural. 5.—Restitució a la classe camperola del poder de compra equitatiu per a revalorar i equilibrar tots els productes de la terra. 6.—Facilitar als treballadors de la terra l'accés a la propietat que coneixen. 7.—Creació de la Caixa contra les calamitats agrícoles. 8.—Crèdit a la confiança i col·laboració dels camperols per a la realització d'aquest programa.

DICCIONARI ENCICLOPÈDIC POPULAR

Acabà de sortir el quadern 22 d'aquesta interessant publicació popular de divulgació, el qual afegeix als fascicles anteriors noves i actualitzades definicions. Els mots d'aquest fascicle comprenen des del vocable «Mora» fins al d'«Obediència». Tots mots ben definits dintre la concisió obligada que imposen les dimensions d'una edició reduïda. Els mots «Moragues», «Moreras», «Muntaner», «Nana», «Nicolau», «Nina», «Nogueras», «Notas», «Noux», «Nusa» i «Núvo», mercedis, entre altres, àmplies explicacions, algunes d'elles molt ben il·lustrades.

loc d'artilleria en tots els sectors contra les nostres posicions, especialment a la Ciutat Universitària i Casa de Canpo, però ha cessat de seguir en repenir l'adequament els nostres canons. Poc després de les onze del matí la tranquil·litat s'ha restablert a totes les línies. Al sector de la carretera d'Extremadura els soldats republicans han efectuat una descoberta. Sense disparar ni un sol tret, hem conquerit noves posicions i alguns metres de terreny. Pels Carabanchels i Barri d'Usera sense novetat. Fins a aquest lloc arriba el sord i llunyà rumor produït pels disparos de canó als sectors del Jarama i Cuesta de la Reina.

PIATELIA

Ara li ha tocat el torn a un vaixell holandès

La Rochelle-Sud-Yon, 28. — Com es recorda abans d'ahir es va produir una explosió a bord del petrolier holandès «Negara», davant l'illa de Yeu. Els vicis d'aquesta explosió es van recollir per una barra de pescar i traslladades a la Roche-Sud-Yon. Un dels mariners ha mort avui. Els altres cinc, ferits de consideració, han estat traslladats a l'hospital. Encara que els mariners només parlen el malai, s'ha pogut deduir que el «Negara», procedia de València i s'adreçava a Londres. Per consegüent, es creu que la catàstrofe del «Negara» és conseqüència d'un nou acte de pirateria. Chateaux ha arribat a Lille. Lille, 28. — A tres portades d'una hora d'arribada a aquesta ciutat el president del Consell, senyor Chateaux, per tal d'assistir al Congrés del Partit radical socialista.

Roma, 28. — Amb motiu del 15è aniversari de la marxa sobre Roma, Mussolini ha pronunciat un discurs dirigit principalment als «jersques» del moviment feixista. En substància el Cap del Govern ha dit: «Camarades: Sou jersques i heu de saber perfectament que significa la jerarquia. Tot jersque ha de tenir en si, multiplicades, aquestes virtuts que el mateix exigeix de les seves tropes; i les virtuts del jersque són: sentiment del deure, espontaneïtat, desinterès absolut i valentia física i moral. No és jersque el qui no sap descendir fins a la massa popular per tal de comprendre els seus sentiments i interpretar les seves necessitats. Ja coneixeu la formidable xifra de les nostres organitzacions. Però allò important és saber que rera d'aquestes xifres es troben milions d'hommes disposats a tot. Per això certa rutina, certa rutina, que és el que els diu que representen l'opinió pública, ens feren somriure, perquè criden les darreres mesures de caràcter financer adoptades pel Govern, mesures tècniques, necessàries i justes, que el règim ha implantat, i que els interessats acolliren — amb un sentiment absolut de disciplina i de lleial comprensió. Nosaltres no podem ésser jutjats amb aquestes gestes ridícules. A la Itàlia feixista el capital està a les ordres de l'Estat. Després de declarar que la consigna de l'any XVI del feixisme era la paraula «pau», Mussolini afegeix: «Però perquè la pau sigui duradora i fecunda cal que sigui eliminat el bolxevisme d'Europa, començant per Espanya. És necessari que certes clausules absurdes dels tractats de pau siguin revisades. És necessari que un gran poble com l'alemany recuperi el lloc que li pertany i que teneia sota el sol d'Àfrica. És necessari, finalment, que es deixi tranquil·la Itàlia perquè ella s'ha construït el seu imperi amb la seva pròpia sang i amb els seus propis mitjans, sense tocar un sol metre quadrat dels imperis d'altri. Camarades: Ben alts els estàndards en la glòria del sol de Roma! No són solament els estàndards d'una idea, d'una doctrina o d'una revolució. Són les banderes del segle, d'aquest segle que vivim, del segle del feixisme.»

ELS XINESOS ES RETIREN VERS EL SUD

Xang-Hai, 28. — El portaveu de l'exercit japonès ha declarat que les tropes japoneses han perdut el contacte amb l'exercit xinès que es retira cap al Sud i abandona el riu

EL SUPLENENT DE LA MISSIÓ DE TRENCAR LA UNITAT FRANCO-BRITANICA

Londres, 28. — El periòdic «Star» anuncia en el seu editorial que von Ribbentrop es prepara a abandonar el seu lloc d'ambaixador a Londres per considerar acabada la seva missió. Als cercles alemanys de Londres

Mussolini no es perd ver demanar

Roma, 28. — Per a l'any 1938 del feixisme, Mussolini ha donat la consigna: Pau i reivindicació de colònies per a Alemanya, i demanem la eliminació del bolxevisme.

ELS CONGRESSISTES HINDUS S'OPOSEN A L'ORGANITZACIO FEDERAL DEL PAIS

Perquè això implicaria l'augment de la dominació britànica

Calcuta, 28. — El Partit Congressista ha aprovat una resolució declarant que el partit s'oposa resoltament al pla britànic d'organització federal, que augmentaria la dominació de la Índia al imperialisme britànic.

Intranquil·litat a la zona marroquina francesa

Per compte de qui treballen els agitadors?

Rabat, 28. — La jornada, a Fez, s'ha caracteritzat per les reunions a les mesquites de la ciutat on s'han pronunciat violents parlaments davant de diversos milers d'indígenes. S'han format manifestacions que han recorregut la ciutat sencera. Sembla que aquests aldarulls comencen a provocar la desaprovaçió general, sobretot dels comerciants que critiquen els maneigs dels agitadors. A la una els grups s'han dissolt, però les botigues continuen tancades per amenaces dels agitadors. La situació a Rabat i altres ciutats és tranquil·la.

El port de Toló és inexpugnable

Paris, 28. — El ministre de Marina, senyor Campinchi, ha fet unes manifestacions, que publica «Ce Soir», en les quals ha dit que el port de Toló no tan solament és inexpugnable, sinó que resulta materialment impossible que cap força adversària pugui acostar-s'hi.

Boicot neo-zelandès als productes japonesos

Londres, 28. — Comuniquen de Wellington que la Federació del Treball neozelandesa s'ha pronunciat a favor del boicot als productes japonesos, a pesar de l'oposició del primer ministre.

El ministre d'Agricultura francès sofreix un accident d'automòbil

Lió, 28. — Anit un cotxe en el qual viatjava Monnet, ministre d'Agricultura, i portava com a passatgers a quatre persones, bolicà als voltants de la població. El ministre i tres persones van resultar ferides i portades a l'hospital. Monnet retornà a París ahir mateix.

La guerra, a Xina, va per llarg...

Els nipons, de manera oficial, diuen que caldrà esperar algun temps abans no s'arribi a una solució

Toquio, 28. — Els ministres de Guerra i Marina han fet una declaració amb motiu de la victòria japonesa de Xang-Hai. Declarant que la nació que «el fet d'haver rebutjat les forces xineses de la regió de Xang-Hai, no vol dir que s'hagin acabat les hostilitats, al contrari, hi ha moltes dificultats per a vèncer i cal encara esperar algun temps abans d'arribar a una solució general del conflicte.

Sustien, la vora dreta del qual es ocupada per la reraguarda nipona. Els japonesos instal·lats a la vora esquerra es disposen a travessar el riu.

EXCUSES JAPONESES

Washington, 28. — El Departament d'Estat ha rebut de l'ambaixador americà a Toquio la nota que el govern del Japó ha presentat excuses pels incidents ocorreguts el dia 24 del corrent mes, quan uns

No faltaria més!

Madrid, 28. — «El Sol» es refereix a les deliberacions del Govern sobre les regions autònomes i diu: Les deliberacions governamentals respecte aquest problema, demostren clarament que mai no ha estat tan ferm el desig per part de tots els sectors antifeixistes de respectar les normes d'autonomia del poble català i basar la seva compatibilitat amb els organismes oficials de l'Estat espanyol en la mútua comprensió i en el mutu apropament a profit de la causa comuna.

El cap del Govern rep visites importants

València, 28. — Aquest matí han visitat el Cap del Govern l'ex-director general de Seguretat, senyor Muñoz; el ministre d'Estat, senyor Giral; i l'ex-ministre radical senyor Guerra del Río.

L'Ebre s'ha desbordat oron de Vinaroç

Castelló, 28. — A conseqüència de les pluges torrencials, el riu Ebre ha experimentat una gran creixuda, desbordant-se pel poble de Añis, prop de Vinaroç, inundant el poble i posant en perill algunes persones. De Vinaroç han sortit dos camions amb quatre barques de salvament.

El ministre de Governació parlarà, aquesta nit, per ràdio

Madrid, 28. — Avui a les deu de la vetlla pronunciarà per ràdio un interessant discurs el ministre de la Governació, senyor Julià Zugazagotia.

Plymouth tornarà a presidir

Londres, 28. — Contràriament a tot el que s'havia previst, la reunió que celebrava demà el Sots-comitè de no intervenció serà presidida per Lord Plymouth i no pel senyor Eden.

Als cercles diplomàtics anglesos s'expressa el criteri que les deliberacions del Sots-comitè han tornat a adquirir un caràcter de normaltat i ja no requereixen, com en curs de les últimes setmanes, la presència personal del ministre de Negocis estrangers. Per consegüent, es considera que les deliberacions de Sots-comitè poden continuar d'ara endavant sota la direcció de Lord Plymouth, president d'aquell. Sol en el cas d'absència o d'impossibilitat de Lord Plymouth, Eden tornaria a participar personalment en les tasques del Sots-comitè.

ELS JAPONESOS «NETEGEN» XAPEI

Xang-Hai, 28. — Una personalitat de la marina nipona ha declarat a la Premsa que el cos d'exèrcit japonès que desembarcà a Xapei continua les operacions de neteja per a reduir els darrers nius de resistència de les tropes xineses. Les tropes japoneses treballen activament per a reduir el grandios incendi que pot dir-se que ha destruït la major part de la zona de Xapei. S'afegix a la seguretat consoliden llurs posicions al nord del riu Suixai i fan preparatius per a travessar-lo.

Sortit del poble, torna a estar amb el poble...

Mestre Amadeu, imatger català dels segles XVIII i XIX

KELLYN S'EN TORNA A LA U. R. S. S.

--Però tornaré!, ens diu.-- No me'n sabria pas estar...

AQUELLES FIGURETES, PLENES DE FINOR...

D'esquerra a dreta: Retrat del notari de Santa Pau. — Grup de pastor i rabadà, existent al Museu d'Art de Catalunya (A.)

La riada precipitada d'aportacions artístiques de particulars, d'apropiacions, decretades per la necessitat, i de donatius, etc., al Patrimoni Artístic de Catalunya, produïda de la revolució de juliol, ha fet engrossir d'una manera prodigiosa el cabal artístic del Museu d'Art de Catalunya. En els primers moments s'apilaven tots els objectes que hom hi portava. Més endavant es comença una classificació acurada dels objectes per funció i per època. Això donà per resultat que en fer aquesta classificació hom les veritables troballes.

I, gràcies a l'escala dels primers moments, i fou impossible, al Museu, d'aplegar peces que per la seva dispersió eren gairebé impossible de reunir.

En el nostre país hi havia molts petits col·leccionistes que s'acumulant amb unes quantes mostres d'art, adquirides per herència, al·lucines, i comprades als antiquaris la major part. Solien tenir-les al saló i en vitrines farcides de les peces més diverses, des de les figures de pessebre fins als productes d'excavació indígena, passant pels exemplars de valzella japonesa, alguna icona grega i algun record de civilització azteca.

Molts d'aquests col·leccionistes, els primers dies de la revolució correueren a posar sota la tutela del Patrimoni Artístic la seva col·lecció. Els dipòsits del Museu anaven augmentant i les peces més disperses s'apilaven.

Així fou possible de reunir al Museu un nombre considerable d'obres d'un gran escultor català de finals del segle divuitè: Ramon Amadeu.

UN ESCULTOR POC ESTUDIAT

Ramon Amadeu és un dels escultors més poc estudiats. Tant, que ben poca cosa se'n sabia fins que un devot d'ell, Eusebi Bultana, va publicar, en castellà, la important obra: «Ramon Amadeu, Maestro imaginero catalán de los siglos XVIII y XIX». Aquest treball li valgué el premi Fundació Pellfort, en el concurs de 1924-25.

D'ací atreuen la coneixença de l'Amadeu, per a molta gent, com a escultor d'altura. Molts anys abans, no recordo bé si l'any 7 o el 9, ja en va parlar, encara que molt sumariament, «Hojas Selectas». Per això, simplement, era conegut pels pessebristes, oïsos de contemplar —i aïdats de poder adquirir— aquestes figures plenes de finor i de gràcia. Els crítics d'art, en saber tan sols que Mestre Amadeu era un escultor de figures de pessebre, ja li rebataven categoria.

Mestre Amadeu, en el seu temps, gaudi d'una reputació importantíssima. Fins es conta que el rei Carles IV el visitava al seu taller cada vegada que venia a Barcelona. Era la gran època dels capellans. I, com és natural, aquesta li eren els principals clients. La clerecia, atreta pel títol d'acadèmic de la «Real Academia de San Fernando» i per la factura de les seves obres, li encomanaven un sant darrer l'altre. Per aquest motiu la majoria de les seves obres eren repedites entre els temples de Barcelona, la qual cosa ha fet que s'anessin perdent de mica en mica fins a quedar reduïdes a unes quantes que es conserven en diversos museus de Catalunya i de l'estranger, i a uns pocs exemplars de propietat particular.

Molts d'aquests lots particulars han entrat al Museu, uns en dipòsit d'altres com a donatius.

Tot això explica, perfectament, per què el públic aficionat a les exposicions d'art queda una mica sorprès quan la col·lecció de l'exposició

de Güell s'exhibeix, conjuntament amb exemplars d'altres col·leccions particulars, al Palau de Comil·les.

En aquella ocasió s'atreïren una colla de bones escultures religioses, que servirà per donar a conèixer al gran públic Amadeu i els seus contemporanis Campeny, Martínez Montañés, Alonso Cano, Gregorio Hernández, Pedro Mena i d'altres.

L'ART BARROC, DEIXAT DE BANDA

Junt amb el renaixement literari català florí el renaixement polític, i ambdós s'inspiraren en l'època d'or de Catalunya: l'Edat Mitjana. L'exaltació de la nostra gran època conduí a estudiar els nostres clàssics de la literatura, els grans personatges i els fets històrics de l'època, i, sobretot, l'art que.

Als nostres renaixentistes sembla que no els va interessar gens tot el que hi ha a partir del segle dissetè, quan ja s'havia iniciat la nostra decadència. Enderats en l'art gòtic, descuraren el barroc, aquell barroc català, tan bonic com poc estudiat. Els nostres pares s'entusiasmaven, potser exageradament, davant dels retalls gòtics. Cal tenir en compte que, en aquell temps, Mn. Guàrdia encara no havia publicat aquells seriosos estudis sobre els pintors medievals, i la majoria dels tractadistes, amb una exaltació i una bona fe que no s'acabava mai, anaven a les palpenes. Mn. Guàrdia obrí els ulls dels aficionats, que començaren a veure-hi clar. Les obres dels nostres pintors medievals, gràcies a la paciència i a la intel·ligència ben dirigides del nostre Guàrdia, s'historiaren. A ell es deu l'obra bàsica per a l'estudi de les nostres realitats: Folc i Torres i la seva obra, molt encertadament, en una carta: «El que hi ha dins de la vostra obra és tan segur, hi podem pujar tant de peus, és tan sospesat i és tan humilment esportat d'apreciacions personals, que ens fa l'efecte d'una pedra matriu d'on en l'avenir sortiran moltes de les edificacions teòriques que la història del nostre art reclama...».

Aquesta obsessió medievalista no durà molt de temps. Els pintors de l'actualitat feien forquilla i cridaven l'atenció. A París, els del món artístic, els últims romàntics ja cativen tots pànims. Aïres nous agitaven el neguit dels artistes per altres corrents. És l'època en què tots els nostres pintors passen pel sedàs de París, i en tornar porten un xic d'aire fresc, que de mica en mica s'escampa pels medis artístics del país.

A partir d'aquest temps, hom diria que l'atmosfera s'acalera. Hom s'adona que també hi ha altres coses importants i interessants en el món de l'art. Els nostres col·leccionistes, a més dels retalls romàntics i gòtics, també es preocupen d'altres moderns. Els col·leccionistes de talla s'especialitzen. Uns —diuen— fan vidres; altres, escultures religioses; algun, com Montañés, continua fidel catòlic a la pintura medieval i el barroc queda en últim terme.

Hom aprofita restes d'altres per a la decoració d'interiors d'alguns pis barceloní amb pretensions més o menys senyoriles. Però tot plegat no passa d'un saló d'època o d'un hall amb una llar de foc de campana amb dues columnes salomòniques de procedència religiosa. En la decoració interiors es barreja lamentablement les coses més

diverses. I les poques coses pròpies d'aquell moment algú les ha qualificat d'estil «fideus».

Tot aquest estat de coses explica a bastament que en mostrar-se en públic en una exposició de cura i de ells, les escultures de l'Amadeu, hom va quedar sorprès...

SINCERITAT I REALISME

Ramon Amadeu va néixer a Barcelona l'any 1745, de família menestral. El seu pare era escudeller. L'Amadeu, de jove, començà l'ofici del seu pare. Però el neguit que sentia per l'art el portà a modelar petites figuretes de pessebre. Aquesta primera tasca en l'art escultòric influïren, indubtablement, en l'amor que serví tota la vida per aquestes figures. Més tard, quan va adonar-se de la seva vocació artística, estudià l'escultura a l'escola del mestre pigatà Pere Costa. Quan encara no s'havia format artísticament, va morir el mestre Costa, i l'Amadeu va haver de buscar nou mestre.

Atret pel prestigi, solidament guanyat, de la família Bonifàs, escultors de tradició, s'encamina cap a la vila de Vall, on roman sota la disciplina de l'escola dels Bonifàs, durant més de dos anys. Finita aquesta etapa, donada per acabada la seva època d'aprenentatge.

Home que sent el batec de l'època, cerca en l'art l'expressió de sinceritat, de realisme; camí que ja li havia marcat els seus mestres Costa i Bonifàs. Totes les seves escultures responen a aquesta concepció: sinceritat i realisme. A mesura que el temps passa, amb l'exercici constant afina el seu art, el perfecciona i mai no deixa d'imprimir-hi un segell personal que el caracteritza des de la primera època.

HAGUE DE FUGIR DE BARCELONA

Com a home fou un patriota. Quan va esclatar la Independència es feu milicista. Més tard hagué de fugir de Barcelona i, perseguit, es va refugiar a Olot, on deixà un rastre important del seu art.

La seva fugida és força pintoresca i ens explica el que ha d'haver de sofrir per les seves idees polítiques. És com si sortís de Barcelona acompanyat d'un amic seu, Josep Mestre —oncle del benèvol amic— i passava ja poc, Apelles Mestre —que també era de la família Bonifàs—, i disfressats de captaïers, implorant caritat pels pobles on passaven, arribaren a la vila d'Olot.

A OLOT

Allí els acullí un amic d'ambdós, l'apotecari Bolós, que els donà estatge. De Mestre, poca cosa se'n sap més; però de l'Amadeu sabem que hi romangué fins a l'acabament de la guerra. Muntà un taller, i mig d'amagat, treballà en allò que tant estimava: les figures de pessebre. Per altra banda, en el seu amagatall no podia emprendre obres importants per por de no ésser descobert.

Record d'aquesta època és la figura de l'escriptor del Notari de Santa Pau, que reproduïm en aquest article. Durant aquest període l'Amadeu hagué de veure com els exercicis invasors maltractaven les fides d'art i com destruïen el monestir de Montserrat i altres excozes per l'estil. No respectaven res.

TORNA A BARCELONA

Derrotats que foren els invasors, mestre Amadeu tornà a Barcelona i sempre tingué a gran orgull el dir que havia estat milicista. Fins guardava l'uniforme de les milícies.

A Barcelona treballà en obres de més volada. Depurà el seu art més i més. Durant aquest temps féu les

El professor Fedor Kellyn és exactament com un rimangineu: alt, sec, mig calb, amb unes gruixudes ulleres de miop, un mirar sempre vacil·lant i el parlar lent i garrós. El seu castellà, molt reposat, és força clar.

Té un bell full de serveis, sobretot de serveis prestats a la cultura del nostre país. Ell és el responsable general de tot el que a la U. R. S. S. es relaciona amb la cultura espanyola: exposicions, classes, edicions, museus, viatges, investigacions... Coneix a fons tota la nostra història cultural, totes les activitats del poble per tal d'alliberar-se de la seva secular ignorància.

I és clar, vingué a la Península. En aquests moments ell mateix ens ho diu— no podia pas no haver vingut. Era un deure, a la vegada una ocasió magnífica per a penetrar en el més fons del poble espanyol, en aquests fons que ha estat amagat per força, asfixiat per elements aliens, i que ara, ha sortit, exuberant i amb empena, a la superfície dolorosa de la guerra.

QUATRE MESOS ENTRE NOSALTRES

Vingué amb motiu del magnífic Congrés per a la Defensa de la Cultura, que els intel·lectuals de tot el món celebraren, fa quatre mesos, a les tres capitals de la Península, Madrid, València i Barcelona. Kellyn formava part de la delegació d'escriptors soviètics. Hi participava gairebé podríem dir que en qualitat de tècnic en les coses de la nostra vida cultural. Ell era el que aclaria i explicava als poetes georgians, als dramaturgs moscovites, als novel·listes ucraïnians, el sentit de molts petits esdeveniments i de detalls que, sense conèixer les tradicions i els costums espanyols, són de difícil comprendre.

D'aleshores ençà, no s'ha mogut del nostre costat. Ha estat moltes vegades a Madrid. Quan ens ho explica, no s'oblida d'afegir darrera el nom de la ciutat heroica, l'adjectiu que Alberti li ha donat: «capital de la glòria».

Perquè Madrid ho és, molt més que cap altra ciutat al món ho hagi pogut ésser. Madrid, capital de la glòria, do ho vist allí, a pocs metres del front, com el poble feia la seva vida normal. I aquesta normalitat, per dolorosa que sigui, ella sola és ja una gran derrota dels feixistes.

Ha estat, també, als fronts de tot el país lleial. Ha sentit cantar els milicians, ha llegit el que escruien els improvisats articulistes i els espontanis poetes de les trinxeres.

En el país on es veu, que se sent, millor dit, la vitalitat autèntica d'un poble i d'una causa. Aquests poetes, per exemple, que s'han revelat en els moments de calma i que són veritables poetes, són també una victòria de la vostra lluita. Que poden exhibir, ells, davant d'això?

EL XXè ANIVERSARI DE LA REVOLUCIÓ SOVIÈTICA, A CATALUNYA

ANTONI M. SBERT, president de l'Associació d'Amics de la U.R.S.S.

Actua a Barcelona, amb singular eficàcia, la Societat d'Amics de la U. R. S. S. Durant aquests dies s'ha accentuat l'activitat dels seus homes representatius. Davant la commemoració del XX Aniversari de la Revolució Soviètica, convé donar a l'esdeveniment tota la importància que té per a nosaltres. No for, en aquesta ocasió una demostració viva i cordial de les nostres simpaties vers el poble rus, constituiria una falta imperdonable. L'Associació d'Amics de la U. R. S. S. ha pres al seu càrrec la tasca de portar a terme els treballs de preparació de l'homenatge de Catalunya a la U. R. S. S.

Hem parlat amb un dels homes més destacats i més actius d'aquesta entitat — amb Pau Balseells — perquè tingui l'amabilitat d'explicar-nos com s'han organitzat els preparatius de la commemoració del XX Aniversari de la Revolució Russa.

TOTHOM HI ESTA REPRESENTAT

A Catalunya — ens diu — s'ha constituït el Comitè Pro Homenatge a la U. R. S. S., en el qual són representats tots els partits antifeixistes i en el que col·laboren tots els organismes sindicals de Catalunya. Escritors, artistes, pensadors, tots s'han concertat perquè l'aniversari de la Revolució Soviètica obtingui un èxit franc decidit. La premsa pública tots els dies un ampli resum dels actes de propaganda que es celebren. Per la ràdio parlen, tres vegades per setmana, les personalitats més destacades de la política, de la literatura, de l'art i de la ciència de la nostra terra. Per a organitzar l'homenatge, s'han format diferents seccions del Comitè. Una d'elles, la de Propaganda, en la qual participen totes les organitzacions polítiques, l'Aliança d'Intel·lectuals, els Amics de Mèxic, el C.A.D.C.I. i altres Entitats. Una secció de signatures, encarregada de recollir les adhesions, que han de formar un llibre monumental, que s'oferirà a la U. R. S. S. en la qual hi ha representats totes les organitzacions sindicals: la C.N.T., la U.G.T., la Unió de Rabassaires, etc. Una secció de presentació, en la qual formen artistes, entitats culturals i altres organitzacions similars. Una secció de concentració a París; i una secció de festivals, en la qual predomina les entitats juvenils.

QUARANTA MIL CARTELLS; CENT MIL CONSIGNES

La Secció de Propaganda ha

organitzat més de cent actes, entre vetllades d'homenatge i conferències. L'Aliança d'Intel·lectuals celebra al Casal de la Cultura, un cicle de conferències, i s'organitza un altre cicle a la Universitat.

Tres vegades per setmana confia a significades personalitats, perquè parlin parlin per la majoria de les emissores de ràdio. Ha editat una magnífica col·lecció de cartells, amb gràfics estadístics que complementen a vint edicions. A més, ha editat 40.000 cartells, en els quals es donen a conèixer les gigantines realitzacions de la U. R. S. S., que seran escampades per tot Catalunya, i té en preparació quatre fascicles respecte a diversos aspectes de la vida soviètica, la divulgació de la qual resulta en extremament interessant.

Editarà moltes de les conferències que sobre aquest tema han donat distingides personalitats de la vida catalana, i té disposades, per tal de repartir-les, més de cent mil consignes i una gran quantitat de fascicles en els quals s'exposen l'obra immensa realitzada pel poble rus.

TRES MILIONS DE SEGELS

La secció de signatures té l'aspiració de recollir més d'un milió, en fulls els quals s'han repartit entre els Centres polítics, sindicals i culturals, per tal que s'hi emplenin.

S'ha editat un segell commemoratiu i a més, deu segells diversos els quals representen les principals més característiques activitats del poble soviètic. El nombre dels segells editats, pels dels tres milions.

CONCURSOS DE FOTOGRAFIES I ARTICLES

S'ha obert un concurs d'articles periodístics al·lusius a la commemoració, que seran editats en fullons, i a al qual es destinen valuosos premis. Així mateix s'ha organitzat un interessant concurs de fotografies per tal d'il·lustrar el llibre de signatures d'homenatge.

Per aquest concurs també s'han concedit premis de gran valor.

Aquesta és l'obra que realitzen els amics de la U. R. S. S. per a commemorar amb tota la solennitat del XX Aniversari de la revolució Russa. Per la seva extensió i per la seva grandiositat, n'ferix al poble de Catalunya un magnífic guiatge perquè pugui testimoniar la seva admiració i el seu afecte al poble rus. Catalunya, amb el seu fervor entusiasta es disposa a retrè homenatge al noble poble soviètic i a expressar la seva admiració, la seva gratitud i la seva solidaritat vers el país dels soviets.

PAU BALSELLS, l'infatigable propagandista

El professor FODOR KELLYN

DIFERÈNCIES

—En aquests quatre mesos quants canvis hauréu vist, no? —Cert, moltes transformacions. Cal dir que la majoria, per no dir totes, ho han estat en sentit favorable. Pel maig començarem a tenir l'Exèrcit regular. Les transformacions militars estaven a les primeries. Ara, en canvi, podem mostrar divisions i cosos d'Exèrcit que fan envella a qualsevol Estat Major estranger. Abans tot era entusiasme, ara hi ha més a més, hi disciplina, sense que la fe hagi minvat. Més aviat diria que els soldats, com més disciplinats se senten, més confiança tenen en la victòria final.

—I de la rearguardia? —Exactament igual. Més disciplina, una consciència més acusada de les responsabilitats. El que he vist a la Revolució del meu país, és el que és difícil fer entrar les grans masses ciutadanes i del camp, compostes d'elements tan diversos, pel camí de la comprensió de la pròpia responsabilitat. Us puc dir que, en aquest sector, també heu avançat.

L'OBRA CULTURAL DE LA REPUBLICA

Però no oblidem que el professor soviètic no és pas un tècnic militar ni un polític. L'Il·lustre hispanista ens parla amb entusiasme de l'obra cultural realitzada per organismes populars d'ençà del 19 de juliol.

—Els instituts per a obrers, les milícies de la cultura, la salvació regular i organitzada del patrimoni artístic, les exposicions al país i a l'estranger, les edicions populars, les missions pedagògiques, les atencions a la infància refugiada, tantes i tantes coses. La Casa de la Cultura, l'evacuació dels intel·lectuals amenaçats pel feixisme. Tot plegat, ja m'ha semblat assassinar de Garcia Lorca i de Leopoldo Alas, amb la vergonosa odíssea de Marañón, amb la trista producció dels intel·lectuals feixistes i el tancament sistemàtic d'escoles en el territori franquista. De la comparació no se'n pot treure més que la conclusió de la vostra justícia, de la vostra raó.

Enmig de les dificultats de la guerra, de les complicacions internacionals de la situació, el Govern de la República i el de la Generalitat han sabut dedicar afany, energies i elements a la salut cultural del poble. Això sol ja és garantia de victòria. I per això sol —si no hi hagués altres motius— els pobles del món els tindrien al vostre costat. Els homes que heu posat al front de les realitzacions han sabut interpretar les necessitats i el sentit cultural de la guerra. I ja començem a sentir-ne els encoratjadors resultats.

RESSO CULTURAL A LA U. R. S. S.

Kellyn ens parla, també, de l'atenció que les grans masses obreres soviètiques presten a la nostra cultura. De sempre, des de la Revolució, els clàssics espanyols han estat traduïts i llegits amb avidesa. Però des del juliol aquesta atenció ha pres proporcions enormes. Sender, Benavides, Arconada, Maria Teresa León, Alberti, el més conegut, alt, dels actuals escriptors espanyols, han estat traduïts. Les edicions han aconseguit xifres que a Espanya ens semblen fantàstiques, de centenars de milers d'exemplars. El «Romancero de la guerra civil» va de mà en mà, i molts dels seus Romanços han estat posats en música i es canten en la vida de cada dia. S'han celebrat exposicions a centenars, sobre la nostra lluita i la nostra cultura. Resten encara molts projectes a realitzar: films, museus, altres edicions...

Kellyn mateix s'ha vist assaltat per les peticions dels diaris de tota la U. R. S. S. demanant-li articles i impressions de la seva estada a Espanya. Ara, el professor s'en torna al seu país, acompanyant una delegació espanyola que assistirà a les festes de commemoració de la Revolució Russa.

—Però tornaré, tornaré! No me'n sabria pas estar...

València, octubre, 1937.

FELIX

"Seguirem lluitant com fins ara", ha dit Comorera

El conseller d'Economia, senyor Joan Comorera, féu ahir a un redactor del nostre col·lecció «El Noticiero Universal» una declaració respecte al criminal atemptat de què fou víctima el passat diàlluns.

Heus ací el que publica el diari de la nit: «Aquest matí, el conseller d'Economia, Joan Comorera, ha rebut un dels nostres redactors, al qual ha fet les següents manifestacions respecte al criminal atemptat de què fou víctima el diàlluns passat i del qual, afortunadament, resultà lliure».

Ha començat el camarada Comorera dient que, quan acabava de balsejar del cotxe a l'interior de l'edifici denominat «La Pedrera», del Passeig de Pi i Margall, cantonada a Provença, i en el precís moment en què anava a agafar l'ascensor per tal de pujar a les seves habitacions, es produí una formidable detonació.

Ha afegit que en els primers moments va creure que es tractava d'una explosió de gas, però de seguida notà que les emanacions que se sentien no eren precisament d'aquest fluid, sinó de pólvora.

Aquest detall i posteriors recerques a l'interior de la clauquera han portat a la comprovació que l'explosió corresponia a un artefacte.

A preguntes nostres, ha contestat: «Crec que amb actes d'aquesta mena es preté eliminar, o almenys, atemoritzar els homes antifeixistes que, amb llur exemple d'absoluta disciplina, representen alts valors del moment».

I ha afegit, referint-se a ell concretament, que no l'ha sorpres el fet, puix que ja fa mesos que sap d'una manera positiva que fa nosa a molta gent.

Això —ha afegit— no ens farà canviar en el més mínim la nostra conducta i seguirem lluitant igual que fins ara, puix que ha de servir-nos d'exemple l'heroisme i l'abnegació dels lluitadors dels fronts, on indiscutiblement hi ha més perills que ací.

Encara ha afegit Comorera que serà inútil que els provocadors saci el que estan fent, puix que no aconseguiran desviar de llur conducta els homes responsables, i la lluita continuarà fins aconseguir la victòria definitiva.

Ha acabat el camarada Comorera dient que l'atac es troba a mitja de la justícia i que aquesta ho posarà tot en clar per tal d'evitar que d'ara endavant puguin estendre's les actes i repetir-se contra altres homes i altres sectors».